

IOANNIS  
EVSEBII  
NIEREMBERGII,  
E SOCIETATE IESV,  
DE ORIGINE  
SACRÆ SCRIPTVRÆ  
**Libri duodecim.**

IN QVIBVS MVLTA SCRIPTVRÆ LOCA  
EXPLANANTVR, ET ANTIQVITATES EX  
sacra, profanâque eruditione eruuntur.



LUGDUNI,  
Sumptibus PETRI PROST.

ANNO DCC. LXI  
CVM PRIVILEGIO REGIS CHRISTIANISSIMI.



AMPLISSIMO  
ET  
ILLVSTRISSIMO  
LITTERIS AC NOBILITATE  
D.D. LAVENTIO  
RAMIREZ DE PRADO  
EQVITI ORDINIS  
SANCTI IACOBI,  
CONSLIARIO REGIO IN  
SVPREMO INDIARVM SENATV,  
EXLEGATO CATHOLICÆ MAIESTATIS  
APVD CHRISTIANISSIMVM  
REGEM GALLIÆ.



TRIA Mineris ambient lucubrationes mea.  
Ait ubi, nisi in penetralibus tuis requirent?  
( Clarissimum Musarum decus & delicium )  
illa intuerint si tua incurserint, felicissimis au-  
spiciis, inter animorum consecranda imagines,  
quas summo Literarum cultu in tua Bibliotheca  
erigis, quam auida magnificientia undequeaque  
locupletas, ornas. Exemplar scilicet mentis tuae domus est, tota  
literis referia; tota domus Bibliotheca est, cuius innumera multitudinis  
index non alius quam tu ipse. Non Proaresq; sed Ramiresq; memoriam  
εὐαγγελικοῦ διδacticū debuit Eunapius dicere, ut rara felicitate frua-  
ris, qua habes contra locupletissimorum fortunam; qua sibi sunt nescien-  
tium, obstante usui in liberalibus copia, in ceteris cupiditate. Amor li-  
terarum vicit in te amorem ( quod miremur ) in auaro nummi; in tanta  
multitudine rationem habes, usum habes; frueris, quos concupisces li-  
bros. Scis qua habes, unus implexus duas potentissimi Regis, & eruditissimi

Eunap. in  
Proae.



IOANNIS EVSEBII  
NIEREMBERGII,  
E SOCIETATE IESV,  
LIBER PRIMVS.

CAPVT PRIMVM.

Origo sacræ Doctrinæ non ex verbis, sed  
ex rebus auspicia sumpfit.

*Explicatur locus Isaiae Cap. 16.*

**S**ACRA M S C R I P T V R A M, eis multis nominibus, venerabilem, & commendatam, in ipsis quoque sui auspiciis, & plerique res origine nobilitantur, admirandam miror. Quod cum à paucis animaductum, à nemine disputatum viderit, iuvat nunc istam prouinciam suscipere, neque exiguae precium opera reor futurum, eius scrutari exordium, ut distamus quanti nobis facienda sit cælestis in ea tradita doctrina, postquam viderimus quanti à Deo facta sit, ut traderetur. Dictus igitur de origine sacræ Pagine, in qua diuina eloquia venerantur, non humani instar sermonis verbis tantum, sed rebus quoque ipsis nos alloquenter, de hoc quoque loquendi genere nonnihil prius dicendum. A decebat maiestas diuinum sermonem, & non vni affandi methodo stringeretur, sed ad multos significandi pateret modos. Constat est Patrum omnium ascensio multa nobis per res significari diuinis; neque enim ignobilis hic effandi ritus, sed significantior quidem, & sapientior. Etenim ipsi summi gentium sapientes hoc modo sapiencius se loquuturos rati, magni momenti dogmata contemptis verbis, rebus & actionibus representarunt. Periander, qui inter septem Grecos Sapientes nobilem libri locum & nomen comparauit, ut precepta politica insimilis commendaret, non vocuit pronuntiatione, sed rerum representatione explanauit. Namque ut omnium in civitate eiusdem equalitatem procurandam dictaret, tacito ore supereminentes spicas demicerbat, & aquabat, prout in tertio Politicorum libro Aristoteles scripsit. Similiter & Tarquinius, teste Lilio, papauerum cadauera decollit, ut Gabinius ē medio tollendos demonstraret. Idanthuras Scytharum Rex prudentissimus, quemadmodum prodiit Pherecides Syrus, cum Darius traxero Istro flubio bellum ei per litteras, & Regionis vastitatem denuntiaret, nisi Persis partem Scytha nihil verbis respondit, sed rebus, missens ad Darium murem,